

EL CREACIONISME ESDEVINGUÉ GLOBAL I HABITÀ ENTRE NOSALTRES

El 7 de juliol de 2005, *The New York Times* publicava un article d'opinió de Christoph Schönborn, cardenal arquebisbe de Viena. En aquest text titulat *Finding design in nature*, el cardenal diu que «qualsevol sistema de pensament que negue o ignore la impressionant evidència de disseny en la biologia és ideologia, no ciència», referint-se explícitament a la teoria neodarwinista. L'autor pren partit, clarament, a favor del DI. A més, minimitza les declaracions de Joan Pau II sobre el caràcter científic de la teoria evolutiva davant l'Acadèmia Pontifícia en 1996. Schönborn és una veu autoritzada dins la jerarquia catòlica: teòleg i editor del catecisme universal, coautor amb l'actual papa de diverses obres, la seua relació d'amistat amb el pontífex fa difícil de creure que aquesta manifestació pública a favor del DI era la d'un franc tirador. Una de les respostes crítiques més dures fou la del jesuïta i astrònom George Coyne a la revista *Science*, quan encara era el director del l'Observatori Vaticà.

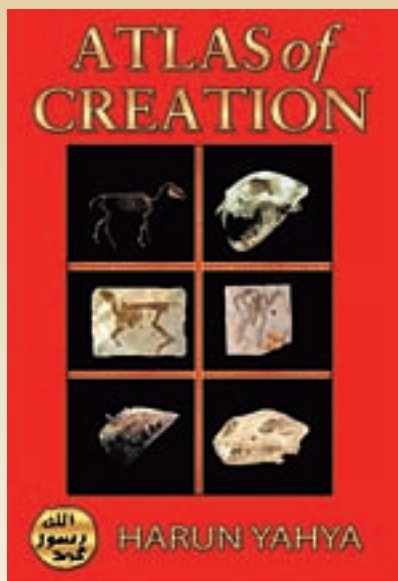
Al llarg dels mesos següents, Schönborn es va prodigar en entrevistes i textos –incloent-hi un cycle complet de sermons catequètics en la catedral de Sant Esteve de Viena– tractant de matissar les idees llançades a l'article del NYT. Tanmateix, una conseqüència directa i notable d'aquest fou una trobada a Castelgandolfo el setembre de 2006. El cardenal Ratzinger convoca anualment un debat amb els seus exalumnes. Des del seu nomenament com a Benet XVI, les trobades són a Castelgandolfo: el 2005 per parlar de l'islam, el 2006 per debatre sobre evolució. Les ponències i la transcripció de les discussions s'han publicat en un llibre (*Schöpfung und evolution*, Sankt Ulrich Verlag, 2007). Entre els participants, el cardenal Schönborn i Peter Schuster, actualment a l'Institut de Química Teòrica de Viena i president de l'Acadèmia de Ciències d'Àustria.

Schuster presentà un acurat resum de l'estat actual dels estudis teòrics i experimentals d'evolució molecular. Schönborn, per la seua banda, es va replegar cap a un discurs estrictament teològic.

Durant la discussió final, el Papa va dir que la teoria evolutiva tenia grans limitacions, com ara la impossibilitat de comprovació experimental. És una pena que l'assessorament científic del Papa siga tan feble, perquè l'observació i l'evidència experimental del fenomen evolutiu són aclaparadores. Tampoc, pel que sembla, la capacitat explicativa de Schuster va influir ni poc ni massa en les opinions de Benet XVI sobre l'estatus científic de la teoria evolutiva. No obstant això, l'aspecte més positiu de la reunió de Castelgandolfo és que el pontífex no féu cap declaració explícita a favor del DI.

Mentrestant, la principal amenaça –DI d'arrel cristiana a banda– és un creacionisme d'orientació islàmica manufacturat a Turquia. Harun Yahya és el pseudònim d'un prolífic autor d'adaptacions dels arguments del vell creacionisme cristià a la tradició alcorànica. A Yahya no li agrada la versió americana del DI perquè en la seua formulació original no s'esmenta explícitament Déu. El luxós *Atlas de la creació* de Yahya inunda Europa: milers d'exemplars han arribat a les mans de professors d'ensenyament secundari i investigadors i professors universitaris a França i Bèlgica. I una dotzena a la Universitat de Barcelona. Mai més podem dir que el creacionisme és un afer intern i idiosincràtic dels EUA.

«BENET XVI VA DIR QUE ERA IMPOSSIBLE COMPROVAR EXPERIMENTALMENT LA TEORIA EVOLUTIVA. ÉS UNA PENA QUE EL SEU ASSESSORAMENT CIENTÍFIC SIGA TAN FEBLE»



Coberta de l'*Atlas de la creació*.

MÉS INFORMACIÓ

CORNISH-BOWDEN, A. i M. L. CÁRDENAS, 2007. «The threat from creationism to the rational teaching of biology». *Biol. Res* [en premsa].

SCHUSTER, P., 2005. «Evolution and design». *Complexity*, 11 (1): 12-15.

J. P.

